

Lo Catalanista

Setmanari defensor dels interessos morals y materials de Catalunya

La correspondencia al Director. | Los originals no 's tornan.

DIRECCIÓ, REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Calderón, 36.--Teléfono, 186.

Representació Administrativa á Barcelona
Llibreria de Alvar Verdagué Rambla Mitj, 5

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Sabadell.	2 rals al mes.
Fora.	8 » trimestre.
Un número sol.	0'20 ptas.
Anuncis á preus convencionals.	

Xampany Catalá de la acreditada marca **CODORNIU**
de San Sadurní de Noya.
Se ven en las confiterías de Pere Fon-

nalleda, «La Confiansa» de Vila jermans, Rosendo Crous, Joseph Garriga, en la droguería de Joseph Forinosa y en las principales fondas.

L' ASSAMBLEA CATALANISTA DE BALAGUER

Ab un éxit mes gros encara que las celebradas en son degut temps á Reus y Manresa tingué lloch los dias de la pasada Pasqua la tercera Assamblea Catalanista en la histórica ciutat de Balaguer.

Donava bo de veurer la nombrosa concurrencia de delegats que de tots los indrets de Catalunya havían acudit com un sol home á la crida de la Junta Permanent de la Unió pera discutir y aprobar las bases referents á la *tributació de Catalunya segons los principis regionalistas*.

De la camarca de Olot, del Camp de Tarragona, de la Plana de Vich, del Vallés, del Congost; del Ampurdá, de las comarcas d' Urgell, del plá de Barcelona, de la costa de Llevant, de per tot compareixeren los delegats á pendrer part en las tascas de la Assamblea demostrant de manera ben evident l'entussiasme qu' anima al estol regionalista de nostra terra que no repara en sa-

crificis de cap mena quan se tracta de assentar baix sólidas bases l' edifici polítich y económic de nostra estimada Pàtria.

Mientras las collas políticas madrilenyas ab sos *ilustres* jefes al cap están matant lo temps en continuadas disbauxas y comedias ridículas, en tant que aqueix aixam de *salvadors ab quia* que s'arrossegan per las antessalas dels personatges de Madrit, están perdent lo temps en averiguar la posició de 'n Silvela, l' actitud de 'n Canalejas, ó 'ls disgustos de 'n Gamazo, mentres los sagastins s'atreveixen ab lo treball sacrossant del pahís malbaratantlo y venentlo á mans extrangeras y 'ls canovins representan la comedia boxornosa del tira y aflixa per fer veurer una cosa als espanyols y un altra al mateix govern contrari, tot en profit de sos particulars interessos, com s' aixampla l' esperit y bat lo cor al contemplar reunidas en la tercera Assamblea de Balaguer sense miras interessadas y sense afany de profits propis, á gran part de las forsas vivas del pahís que enfastiguejat de tanta miseria com nos rodeja comensa á girar los ulls envers lo sol de llibertats regionals apunt d' aclarir la nit pesada y vergonyosa del actual sistema y amatent mes cada jorn pera enlayrarse en la admófera regenerada y vessar á dojo sos raigs vivificants per planas y montanyas.

Pagesos y propietaris, industrials y fabricants, gent del comerç y de la marina, de la banca, de las arts y de las lletras, en atractívola germanó, al escalf d' una mateixa comuna idea patriótica, discutian serena y reposadament lo sistema de tributació que deurá regir á Catalunya lo dia de sa llibertat. Sense enfarfechs oratoris ni incidents escandalosos, ab conexement complert dels assumptos que 's debatian, estudiats pera major abundament ab bastants dias d' anticipació als destinats á la Assamblea, la reunió de Balaguer tenia quelcom del antich caràcter de aquellas memorables Corts Catalanas, prácticas y patrióticas, en las quals ab ben poch espay de temps se resolian y dictavan acorts que feyan ó asseguravan en un curt pervindre lo benestar de la terra.

Dos dias no mes estigué reunida la Assamblea en la histórica ciutat de 'n Jaume d' Urgell y com ja veuran nostres lectors en altre lloch d' aquest número, per las bases aprobadas, 's podrá compendrer si aprofitaren lo temps los delegats de las comarcas catalanas.

Los qu' están acostumatats en las Corts espanyolas que ja necesitan dos dias solsament pera que un orador dongui fi al preambul de son discurs, y que ab tot y estar vuyt mesos oberta no hi ha may temps pera presentar y discutirse uns pressupostos; que la més insignificant qüestió personal es capás de distreurer la atenció de la Cambra, dias y mes dias, encara qu' estigan pendents de discussió assumptos trascendentals pera la vida del país, ha de ferlos pensar seriament respecte al pervindrer de sas respectivas regions si á sa exclusiva competencia estessin confiats sos sagrats interessos.

Nosaltres, que, enamorats ja de temps, de la noble idea regeneradora, hem fet y hem de fer tota mena de sacrificis en be de la mateixa, no podem menos que senyalar en lo dia d' avuy la inmensa satisfacció que 'ns causa l' éxit de la tercera Assambla no ja sols per la sola importancia que te en si en aquestos temps de indiferentisme y positivisme, sino per los resultats práctichs que ha de portar ab sas conclusions económicas ja que 'l país que paga y travalla, sotmés sempre al capritxo de uns quants senyors de Madrit, ha de veurer forsosament lo camí qu' ha d' empendrer, si vol salvarse á temps del naufragi que s' acosta.

En aquest sentit, donchs, si altre no n' hi haguessin que prou ne sobran, felicitem á la Unió Catalanista per l' éxit de sa empresa, que escursará, si no desmaya en sos esforços, lo camí que falta recorrer pera la complerta reivindicació de Catalunya.

La tercera Assambla de la Unió Catalanista

L' Assambla catalanista, avans d' avuy duas voltas convocada y congregada, la primera en l' antiga ciutat de Manresa, tan gloriosa en las gestas de la nostra historia, y la segona en la moderna ciutat de Reus, empori de la proverbial activitat catalana, ve avuy á trucar á las vstras portas.

Los temps son aspres y dificultosos. Per tot arreu, en la vella Europa, 's veuhen avansar negras nuvoladas, presagi d' un oratge quals resultats no pot pas endevinar la previsió humana. Las fonts de riquesa s' estroncan perque 'l producte dels grossos tributs que ofegan als pobles se 'n va tot en preparatius de guerra, y l' alarma creix de jorn en jorn y 'ls exércits y las escuadras prenen al camp y á la fábrica 'ls brassos més forts pera ferne instruments de destrucció y miseria. Los prestigis més

acreditats s' ensorran; las teorias més generalment aceptadas passen de moda; l' escepticisme escampa sa malehida llevor enervant los caràcters quan més convindria la serenitat de juhi, la fe en un noble ideal y la confiança en la eficacia de l' activitat humana posada al servey de la veritat y la justícia.

Y en mitj de tan turbada situació, 'ls desenganys de la política, las iniquitats de l' Administració y 'ls sufriments d' una crisi qual fi en lloch s' ovira, produheixen en tots los païssos un malestar que comou y esparvera als homens més frets y optimistas.

Lo Sant Pare, desde la càtedra de Roma, 'ls filòsops desde 'l fondo de sos estudis ahont meditan sobre 'ls grans problemas que atormentan á la nostra generació, donan á la societat la veu d' alerta, porque senten roncicar sota 'ls nostres peus lo terratrem l que pot enfonzar en poch temps l' ordre social establert y fins la civilitació, de la qual està 'l nostre sigle tan gloriós, que no 'n sap veure las taras.

No cal dir si han arribat ó no fins al territori espanyol aqueix defalliment, aqueix escepticisme, aqueixa remor esferahidora, auguri de lluyta y malhauransa. Per dissort no fem pas un cuadro ennegrit ab retòrich artífici; recordém la trista veritat, fem constar fets que tots haveu presenciât, recels y terrors que tots haveu sentit; repetim la veu de dolor y esglay que cada dia y en totas las nacions se fa sentir en la tribuna parlamentaria, en la trona, en lo meeting, en tots los llocs ahont los homens se congregan pera tractar dels interessos del present y dels misteris del previndre.

Totas las escolas filosóficas, tots los partits polítichs, totas las classes socials, tots los sers pensadors cercan un remey pera acabar ab una situació tan trista y perillosa; cascú proposa 'l seu sistema y fa propaganda entre 'ls indiferents, procurant despertarlos del ensopiment en que viuhen.

Aixó fem nosaltres també. Quan la corrent d' una tendència cosmopolita, més generosa que pràctica, porta á tanta gent á oblidar lo caràcter, las costums y 'l temperament del nostre poble, nósaltres, girant los ulls al passat, hi busquem una llissó pera dominar las dificultats y 'ls perills que 'ns rodejan.

No 'ns alucina un cego fetichisme per las institucions de l' antigor, com ho ha dit la ignorancia dels qui no 'ns entenen y la mala fe dels qui, entenentnos, á gratscient ens calumnian. Los nostres avis ens llegaren grans exemples que deuriam seguir y glorias molt altas que devém venerar. L' Europa entera gemegava sota 'l jou del feudalisme, no esperant la redempció sino del absolutisme monárquich, quan ells ja tenian asseguradas en sas lleys y garantidas per sas Corts y municipis las llibertats més preuhadas dels pobles moderns. La majoria de las nacions vegetava en la bárbara rustiquesa d' una civilitació exclussivament guerrera, quan los nostres passats ja cultivavan una pila d' industrias y sas naus mercadejavan en los ports de Fransa, Italia, Grecia, Egipte, l' Asia Me-

nor y 'l mar Báltich y sa legislació mercantil servia de norma á tots los pobles marítims y la cort dels reys de Aragó era un centre de cultura ahont trobavan hospitalaria acullida 'ls savís, poetas y artistas d' aquesta y altras encontradas.

Aqueix patrimoni de nobles recorts y gloriosas tradicions l' havém menyspreat ab impia lleugeresa, y en bona veritat podém dir que per aixó Deu avuy ens castiga.

Perque la malhaurada introducció de teorías y costums exóticas havia desnaturalisat las nostras genuinas institucions, renegarem ingrats del arbre que tan bons fruyts donava y l' arrancarem de soca y arrel, en compte de conresarlo ab amor y d' espurgarlo y empeltarlo ab seny y prudencia. Y com si 'ns avergonyissem de ser lo que eram y 'ls nostres pares havian sigut, vestirem ridícula disfressa, oblidarem la grevetat proverbial de la nostra rassa empenyantnos en ostentar una locuacitat impropia del geni de la nostra llengua y 'ns avesarem á perdre miserablement en baixas intrigas y discussions bisantinas lo temps que las nacions sérias dedican al conreu de las ciencias, las arts, las lletras y la industria.

No hi ha cap poble ni cap individuó tan desventurat que no tinga alguna virtut; no n' hi ha cap tan perfet que estiga exempt de defectes. Nosaltres, disfressantnos de castellans, ens havém encomanat los defectes d' aquestos, sens pensar que no havíam d' adquirir per aixó las qualitats características dels fills de Castella. Perque las bonas y las malas condicions de un poble son la resultant d' una pila de factors que contribueixen á formar son geni. Aquest pot adulterarse y ferse malbé, mes no transformarse com se transforma y muda un vestit. Cada nació te son geni característich, com cada persona te sa personal fesomia, y la que rebelantse contra las lleys de la naturalesa renegue de sa propia sanch, no logra sino consumir sa propia ruína porque renuncia á la originalitat de son esperit, al prestigi de sas tradicions y á la fortaleza que dona als pobles dignes una fe ben arrelada en la missió que li confiá la Providencia.

Aquesta fe, nosaltres la tením, gracias á Deu, viva y sencera, quan n' hi ha tants que duptan, tants que 's desesperan y tants que sentintse rendits abans d' hora, acotan lo cap al sentir bramular la tempesta esperant ab la fatalista resignació del mussulmá que la tramontana se 'ls endugui. Ab aquesta áncora salvaren moltes vegadas los nostres passats la nau de la patria y ab ella podém nosaltres durla á port segur ab l' ajuda de Deu, si no mancan l' activitat y 'l bon bon sentit proverbials de la nostra rassa.

Per aixó 'ns aplegarem á Manresa: per aixó 'ns reunirem á Reus; per aixó 'ns congreguém á Balaguer. Estudiand las institucions dels temps passats, sens apartar la vista de las necessitats del present, volém saber cóm y fins á quin punt podrian aquellas adaptarse á la societat d' avuy, fugint per igual de l' arcaica preocupació que troba excelent y oportú

tot lo antich, que del fanatisme innovador que proclama tot lo modern inmillorable.

Quan una tradició ha durat per espay de sigles y ha donat á un poble molts jorns de gloria y prosperitat, be 's pot creure que aquest l' estima-va y conservava perque hi veyia manifestadas sas creéncias, reflexat son temperament y satisfets sos desitjos. Ab lo transcurs del temps cambian las necessitats y 's modifícan las costums; mes no 's cambia, no 's muda, no 's desmenteix lo geni d' un poble en lo permanent y essencial, encara que fassa alguna variació en lo circunstanciol y transitori.

Veus aquí, compendiosament exposat, l' objecte de la nostra vinguda.

Al trucar, com havém dit, á las portas de Balaguer, d' aqueixa ciutat que, si no fos tan famosa en los anals de la nostra historia per mil altres fets, ho seria per la trágica memoria del darrer Jacme d' Urgell, no vením pas á cantar un himne, platónica manifestació d' un patriotisme que s' esbrava en estérils paraulas.

Vením á demanarvos un acte d' adhesió als sentiments que vessan dels cors y á las ideas més arreladas en lo nostre enteniment; vením á solicitar l' ajuda de la vostra inteligencia y la vostra activitat pera que aqueixos sentiments y aqueixas ideas se conserven y propaguen. Vením á pregarvos que 'ns ajudeu á fixar principis y determinar actituts, com cal ferho quan la inercia es perill de mort y la indiferencia crim de lesa patria.

Aquí, en la pura atmósfera d' aquestas regions allunyadas del baf asfixiant dels grans centres, cap núvol entela 'ls ulls del enteniment privantlo de veure la llum de la veritat. Giráulos en torn vostre, contempleu los monuments del passat que us voltan, recordeu los fets que commemoran, y si 's desperta la vostra ánima al evocar las grans figuras dels nostres passats, demanáulós, com nosaltres els hi demaném, un raig d' inspiració pera salvar y fer próspera y ditjosa á la noble terra catalana.

JOSEPH COROLEU.

BASES PERA LA TRIBUTACIÓ DE CATALUNYA

SEGONS LOS PRINCIPIIS REGIONARISTAS

Aprobadas en la tercera Assamblea Catalanista.

De conformitat ab los principis fundamentals de la Constitució acordada en la Assamblea de Manresa, *Catalunya ha d' atendre las cargas y serveys públichs de carácter regional y deu contribuir á las cargas generals del Estat ab una cantitat que ha de fixarse ab subjecció á las reglas en dita Constitució establertas.*

Mentres aquesta constitució no aribi á plantejarse en tota sa integritat entre en lo terreno de lo possible y es altament convenient que Catalunya substitueixi l' actual sistema de contribucions per un altre consistent en

erreglos econòmichs ab lo Govern sobre la base de cantitats fixas, y aixís fou declarat en la Assamblea de Reus.

En lo primer cas lliure Catalunya de las trabas que privantla de tota iniciativa malogran los esforços de sa activitat é inteligencia, podra reformar la administració en sos diversos rams organisant los serveys públichs baix un plan general econòmich que inspirantse en los bons exemples dels temps passats, atengui en l'ordre moral y en lo material las necessitats dels presents. En aquest punt ha d' ésser radical la reforma, y la Unió Catalanista, oportunament y prévi l' estudi degut, acordará en las Assambleas esdevenidoras las bases sobre las que ha d' assentarse.

En lo segon cas convé que Catalunya s' encarregui del major número de serveys, trayentlos de mans del Estat ó del Poder Central y venint l' import dels mateixos en descárrech de la cantitat que, en virtut dels arreglos econòmichs que s' fassin, hagi de pagar al Govern, á fi d' imprimir en ells desde ara lo sagell característich de sa individualitat y géní pràctich.

Y lo mateix en l' un que en l' altre, tant la cantitat que degui satisfer al Poder Central com las que sían necessarias pera cubrir l' import dels serveys regionals que vinguin á son càrrech, Catalunya las obtindrà per medi d' un sistema tributari adequat á son modo d' ésser ab arreglo als següents principis y bases.

PRINCIPIS GENERALS

I. Catalunya, ab entera independència de las demás Regions españolas y sense intervenció del Poder Central, establirà las contribucions é impostos de tota mena que hagin de pagarse en son territorri y regulará aixís mateix los demás arbitris y totas las altras fonts d' ingressos llevat los drets d' Aduanas que 's subjectarán á las lleys generals del Estat de conformitat ab lo declarat en la Assamblea de Manresa.

II. Los serveys públichs deurán prestarse á Catalunya de manera que estiguin al nivell dels pobles més avansats, y, en consecuencia, la reducció dels impostos y contribucions ha de procurarse tant sols per medi d' una moral y ben organizada administració; y la Assamblea, gelosa del bon nom dels elements que representa, aixís molt alt hó declara á fi de que may pugui dirse que 'l Regionalisme, á exemple dels partits polítichs que han assolat l' Espanya, tracta de seduhir al poble ab promesas impossibles de cumplir.

III. Se procurará fomentar la riquesa pública per medi de exempcions de contribució y altras ventatjas á favor de la implantació de novas industrias, plantació y conservació de boscos, edificació, dessecació de terres etc., etc.

IV. Las lleys fiscals no podrán afectar may la validés dels contractes, la naturalasa y transmissió de la propietat y drets reals, ni la constitució de la familia, sens perjudici de la hipoteca preferent que s' estableixi á favor del Erari públich per la percepció de la contribució.

V. Totas las contribucions directas recauran sobre las rendas y be-

nefícis, á excepció de la que 's estableixi per rahó de transmissió d' herència, legats y donacions, entre parents colaterals y entre extranyes.

VI. Tothom ha de contribuir segons sos cabals al sosteniment de las cargas del Estat, pero, atenent á que per rahó de sa naturalesa económica es eminentment relatiu tot quant se refereix á la tributació, la Assamblea declara, com principi fonamental del Regionalisme, que la proporcionalitat ab que s' ha de contribuir á ditas cargas dependeix del estat social del país y que, essent, com son, l'aglomeració de fortunes en unas mateixas mans y la desigualtat en la distribució de la riqueza las notas caracteristicas de l' actual societat, ha de procurar-se l' equilibri entre las diferents classes socials armonisant per medi de la tributació sos interessos antagònichs.

En sa consecuencia 's declara:

Que no s' imposará cap contribució que descansi exclusivament sobre la base de la *capitació*, ó sia cap que afecti al individu com á tal y prescindint dels medis de subsistencia ab que conti.

Que no s' imposará tampoch cap contribució que directa ó indirectament descansi sobre 'l consúm de materias de primera necessitat, sens perjudici del dret dels Ajuntament pera crear arbitris.

Y que 'ls impostos se combinarán de manera que 's contribuheixi á las cargas públics sobre la base d' una repartició gradual y progressiva en relació á la quantia dels ingressos ab que cada hù conti.

VII. La distribució ó repartiment de las contribucions se farà sempre dintre d' una organisació gremial que deu descansar sobre la doble base del territori y de la classe de contribuyents á qui respectivament afecti; y totas las cuestiones sobre agravis y defraudacions, aixís com los perdons per causas de calamitats, se resoldrán, en las diferentes instancias ó alsacías que 's fixin y dintre del ordre gerárquich que s' estableixi, per jurats, sense que may s' admetin investigadors oficials. La assistencia á las sessions dels Gremis y 'ls cárrechs que per rahó de sa organisació s' instituheixin serán obligatoris.

VIII. Tots aquets principis deurán servir de fonament á l' imposició de las contribucions, qualsevulla que sia la divisió administrativa de Catalunya y 'l modo y conformitat com s' hagin encarregat de prestar los serveys públics y s' hagin distribuït las cargas las diferentes agrupacions y entitats que avuy existeixen y las que existirán quan lo sistema regional quedi plantejat en sa integritat.

Entretant los Ajuntaments, pera cubrir las cargas municipals y l' import de tots los serveys qu' hagin de prestar, tindrán una part alicuota de las contribucions generals y además lo que 'ls hi produheixin los arbitris.

BASES ESPECIALES

DE CADA UNA DE LAS DIFERENTES FONTES D' INGRESSOS.

CONTRIBUCIONS

Las contribucions poden clasificarse en ordinarias y en extraordinarias, pero, essent las extraordinarias de caracter excepcional, han d' emotillarse á las circunstancias especials dels grans aconteixements que

las exigeixin sense que respecte d' ellas puguin establirse reglas fixas. Aixó no obstant, la Assamblea enten que en lo possible s' han de acomodar, quan vingui 'l cas, als principis generals que acaban de exposarse.

Las ordinarias serán sempre directas, á excepci6 dels drets d' Aduanas y dels arbitris dels Ajuntaments.

Contribuci6 Territorial.—Baix aquesta denominaci6 va compresa la que recau sobre las rendas de la propietat inmoible, urbana y rústica, inclohent en las de la rústica los profits de la industria pecuaria.

Un amillarament, fet ab rigurosa exactitut y tenint en compte totas las circunstancias y accidents que puguin afectar la riqueza, servira de base á la contribuci6 territorial.

Aquesta consistira en un tant sobre la riqueza liquida imponible que, dins del sistema general que en virtut d' aquestas bases tracta de plantejarse, ha d' ésser molt reduhit y que será 'l mateix pera tots los contribuyents, qualsevulga que sia la propietat y rendas que tinguin acumuladas.

La contribuci6 se percibirá en lo poble ahont radiqui la finca sobre que recaigui.

En cada poblaci6 quedará agremiada separadament la propietat urbana y la propietat rústica, y además se formará una agrupaci6 dels gremis de las poblacions per medi de delegats seus en cada Comarca.

Los gremis de cada poblaci6 farán los repartiments de la contribuci6 corresponent á la mateixa y resoldran en concepte de jurats sobre 'ls agravis dels contribuyents y defraudacions y respecte dels perdons per calamitats quan la contribuci6 que correspongui al propietari ó propietaris que 'ls demanin no excedeixi de la décima part de la total que degui pagar lo poble. Las peticions de perdons, quan excedeixin d' aquesta cantitat, y las que fassin los pobles en general serán de competencia de la agrupaci6 de la Comarca.

Contribuci6 Industrial y de Comers.—S' enten per contribuci6 industrial ó de comers la que recau sobre 'ls beneficis que se obtingin per rahó de tota explotaci6 industrial, fabril ó mercantil y del exercici d' una profesisi6 ú ofici.

Dits beneficis se determinarán en virtut de declaracions juradas que deuran presentar los mateixos industrials, cada any de referencia als qu' hagin obtingut durant l' any anterior, ó de referencia á un promedi tret sobre los que hagin obtingut en los tres anys últims.

Aquesta contribuci6 consistirá en un tant per cent sobre 'ls beneficis, que deurá ésser encara més reduhit que 'l de la contribuci6 territorial, quedant exempts de contribuci6 los que no obtinguin un benefici superior á la cantitat anyal que representa 'l jornal d' un treballador.

Per rahó de la quantia dels beneficis se dividiran los contribuyents en varias classes, y si be 'l tipo ó tant per cent de contribuci6 será 'l mateix pera totas ellas, no obstant, als efectes de la distribuci6 ó reparto entre totas ellas, se formará en cada classe una escala gradual que

correrá de una cuota mínima á una máxima y, prudencialment y tenint en compte lo capital esmersat y demás circunstancias dignes de estima, se fixará dintre de dita escala la cuota que á cada contribuyent correspongui.

Los contribuyents, tenint en compte las classes de que s' acaba de fer mérit y en lo possible sobre la base de las mateixas ó consemblants industrias, s' organizarán gremialment, essent de competencia del gremi la formació dels repartiments, la decisió de las reclamacions d' agravis, las cuestiones de defraudacions y las de exempcions, aixís com també las altas y baixas.

Contribució sobre 'ls ingressos.—S' establirà una altra contribució directa gradual y *progresiva* á més de la territorial y de la industrial y comers, que recaurá sobre tots los ingressos acumulats de qualsevol naturalesa que sian; y aquesta contribució deu considerarse com la més transcendental dintre del sistema general tributari que 's proposa.

La *progresió* será ascendente en relació á la cuantía dels ingressos; de manera que 'l tant per cent que deurá pagarse será major quant més crescuts sian los ingressos de que 's disfruti.

No estarán subjectes á aquesta contribució aquells quals ingressos acumulats no arribin á la quantitat anyal que representa 'l triple jornal d' un treballador, y l' augment progressiu del tant per cent en que consisteixi quedarà tancat al arribar á una quantitat que deurá fixarse prenent en compte las fortunas mes crescudas del país, de modo que desde aquesta quantitat en amunt los ingresos que excedeixin pagarán á rahó del tipo máxim.

Aquesta contribució servirà pera saldar lo presupósit d' ingressos y de gastos, y per lo tant variarà segons las necessitats lo tipo sobre 'l que ha de desenvoluparse la *progresió* en que descansi.

Los ingresos se determinarán en virtud de declaraciones juradas que deurán presentar cada any los vehins de todas las poblacions, ab referencia als qu' hagin disfrutat durant l' any anterior ó al promedi dels del últim triení, y se considerarán com ingresos todas las rentas y beneficios líquidos que hagin percebut per qualsevol causa ó motiu, prévia deducció de la contribució territorial ó industrial que per rahó d'ells hagin satisfet.

També per la computació de dits ingresos se deduirá una quantitat per rahó del número de fills que hagi de mantindre lo contribuyent.

La comprobació de las declaraciones, aixís com la resolució de todas las cuestiones que 's promoguin en ocasió y per rahó de aquesta contribució será de competencia dels mateixos contribuyents organitzats gremialment baix la base del territori.

Contribució sobre las successions y herencias.—Aquesta contribució gravará exclusivament las transmissions de bens entre parents colaterals y entre estranys á títol gratuhit, ja per acte entre vius ja per causa de mort, qualsevol que sia la forma de que 's revesteixin.

Quedan exemptas de tota contribució las successions entre ascendents y descendents.

Així mateix se declaran exemptas las ventas y demás transmissions á título oneroso, incluidas las aportaciones dótals, los préstamos, constituciones de hipoteca y todos los demás actos que avuy venen compresos en la contribución denominada impuestos sobre transmisión de derechos reales.

Aquesta contribució recaurà sobre el valor ó estimació dels bens objecte de la transmissió y será també sempre gradual y progresiva en relació á la cuantia dels bens, essent diferent lo tipo que s' degui pendrer com á base de la progressió segons lo grau de parentiu de las personas entre las que tingui lloch la transmissió.

Lo contribuyent podrá pagarla tota d' una vegada ó en varios plazos que oportunament se fixarán.

ARBITRIS

Atenent á la perturbació que portan en la contractació y la injusta desigualtat ab que en general gravan als contribuyents, no podrán crearse arbitris consistentes en papel sellado, timbres de giro, timbres móviles y demas sellos y pólissas consemblants. Aixó no obstant, podrá establecerse l' us del papel sellado para mejorar autenticidad de los actos, debent expenderse por lo seu preu de costo, sense que may puga considerarse fonte de ingresos; y así mateix l' Estat podrá fer efectius per medi de sellos y papel de pagos los servicios retribuidos, tales como los de Correos y Telégrafos la Instrucción pública, etc., etc.

Para la conservación de carreteras, canales y ports, que sigan de competencia del Poder Regional á tenor de la base 1.ª de la Constitución acordada en la Asamblea de Manresa, podrán crearse arbitris por razón de los usos de dichas cosas.

Los Ayuntamientos podrán valerse también de aquesta fonte d' ingresos para cubrir lo presupuesto municipal, pero sense que aquets afectin directamente lo consumo de materias de primera necesidad y sense que may pogan establecerse derechos de portes ni fersen efectius per medi de repartimientos vehinales.

PROPIETATS PUBLICAS

Todos los bens de pertenencia del Estado que radiquen en territorio de Catalunya se considerarán de propiedad d' aquesta Región, exceptuando aquellos que deguin aplicarse á algun de los servicios que quedan reservados al Poder Central.

Los Municipios seguirán poseyendo todos los bens que en la actualidad son de su pertenencia, deviendo serloshi tornados aquellos de que hayan sido desposeyidos en virtud de las leyes desamortizadoras y estiguen encara en manos del Estado.

Tanto lo Gobierno Regional como los Ayuntamientos deberán conservar todos los bens de su respectiva pertenencia que deguin aplicarse á algun de los servicios que venen á su cargo, los que sigan de facil administración, los que sigan susceptibles de aprovechamiento comunal y todos aquellos que por su naturaleza sirvescan para fomentar lo bienestar del País.

SERVEYS RETRIBUHITS

Catalunya procurarà pendre á son càrrech lo servey de Correus y Telégrafos dintre de la regla de criteri establerta en la base 1.ª de la Constitució acordada per la Assamblea de Manresa, aixís com també la Administració de Justicia y la Instrucció Pública; y si be tots aquets serveys serán retribuïts, may la retribució deurá importar un sobrant per aplicarlo á altres cargass y ab lo ben entés de que la justicia s' administrará gratuïtament á los que obtinguin lo tractament de pobresa y la ensenyança será igualment gratuita pera 'ls pobres.

MONOPOLIS

Essent de atribució del Poder Regional la encunyació de moneda, aprofitará aquell los ingressos que resultan de aixix monopoli.

Aixís mateix aprofitará la renda que proporciona lo del tabaco, com també tots aquells altres que tal vegada convingui que s' estableixin per la seguretat del Estat: per exemple la fabricació de materias explosives, pero sempre de manera que quedin conciliats l' interés del consumidor y 'l del productor.

SERVEY MILITAR

La Assamblea entén que res deu afegir al acort pres en la de Manresa en sentit de que Catalunya contribuirá á la formació del Exèrcit permanent de mar y terra per medi de voluntaris ó d' una compensació en diner previament convinguda com avans de 1845; pero, al recordarlo, en atenció al caràcter tributari que tenen las quintas declara que la quantitat que per tal concepte degui pagarse may ha d' excedir del cost del allistament dels voluntaris ab que 's supleixi lo cupo que correspondria á Catalunya, y que, si pera reunir dita quantitat ha d' exigir-se algun pago als minyons que hi concorrin, lo repartiment se farà sempre tenint en compte sa respectiva posició social.

Maig de 1894.

ATENEO TARRASSENCH

SEGÓN CERTÁMEN LITERARI DE 1894

Cartell Suplementari

Posteriorment á la publicació del Cartell, als 15 d' Abril últim, s' han rebut 'ls premis següents:

21.⁶ De S. M. la Reyna Regent, consistent en la riquíssima obra en 3 volums *in folio* titulada *Colección litográfica de cuadros del Rey de España* (1826), que s' adjudicará á la mellor «comedia ó drama en un ó més actes y en vers.» Se reserva pera l' Ateneo 'l dret d' estreno de l' obra.

22.⁶ De la Excm. Diputació Provincial, essent un *objecte d' art*, pera la més ben escrita «novela de costums.»

23.⁶ De l' Academia Médico-Homeopática de Barcelona, ó siga altre *objecte d' art*, que s' otorgará á la mellor memoria sobre 'l téma: «Concepte científich y práctic de la doctrina homeopática.»

24.⁶ De la mestra municipal D.ª Maria Antonieta Olives y qu' es un *objecte artístich*, pera la poesia que mes bé «ensalsi á las Autoritats que s' interessan com deuen per la instrucció del poble.»

Pera aquestos quatre premis, regeixen las mateixas bases del Cartell.

Tarrassa 8 de Maig de 1894.—Per lo Jurat Calificador, lo Secretari, P. Autonell y Guardiola.

LITERATURA

LO GEGANT Y LA CATIVA

Una vegada era un rey
alt y ferm com una torra,
la tenda era son palau,
lo tissó la seva esposa
lo llampegueig del combat
era 'l concert de sa boda.
Catalans, los que m' oiú,
la seva pàtria es la vostra.
A voreta de la mar,
de la mar de Tarragona
com una estrella en son cel
neda una verge amorosa.
La han vista 'ls moros nadar
cap á Tunez se la 'n portan,
dins una barca de flors
que sembla una illa que boga,
una perla en camp d'atzur
en un cel blau blanca boyra.
Blau es lo cel y seré
com á cancell de la Gloria,
no están serens los seus ulls,
los ulls de la nina hermosa,
que cercan á Jesucrist
y veuben sols á Mahoma,
puig, filla de cristians,
lo rey moro la vol mora.
—¡Ay! terra de cristians,
exclama ab veu neguitosa,
que llunyana 't veig avuy
tant que ahí 't veyá á la vora;
ja no oviro tes ciutats,
ja tes ciutats ni ta costa,
ja no oviro tos turons
pilans hont lo cel reposa.—
No 'ls ven la cativa, no,

que 'l plorar sos ulls enllora,
mes ja la ven á ella 'l rey,
lo rey de ma pàtria dolça.
Aquell rey es un gegant
lo fer camí poch li costa,
ab quatre passas s' en vá
de Puigmal á Tarragona,
s' en entra dintre la mar
jugant ab las seves ones,
la mar li arriba al genoll,
lo seu front fins á las bromes.
Ab quatre ó cinch passes mes
ja pren la nau per la popa,
com pren sa estela un infant
quant pels ayres s' enarvola.
Per la barba agafa 'l rey
de cap á la mar lo tomba
y á la cativa li diu:
—Tú serás reyna y senyora,
tú 'm donarás ton amor
jo 't donaré ma corona.

No es això rondalla, no,
que ho porta una vella historia,
escrita per mans d' un rey
que assi á Poblet te la tomba,
sa espasa era de gegant
si era d' aliga-sa ploma,
si volem saber qui es,
es qui deslliurá la hermosa
es qui deslliurá á Valencia
es qui deslliurá Oriola,
Don Jaume n' es lo gegant
y la cativa Mallorca.

JACINTO VERDAGUER.

NOVAS

En extrem concurreguda com de costum, se vejé lo passat diumenge la vetllada que celebrá la patriótica associació d' aquesta ciutat «Centre Catalá»

Molt avans de comensar la sessió los espayosos salons del «Centre» se trobaban plens de distingidissima concurrencia, entre la que hi dominava l' element jove y un bon número d' escayentas senyoretas.

La part literaria donava á coneixer delicats travalls, en prosa y vers, de nostra literatura los senyors Casanovas, Brossa y Torras, los quins mereixeren los aplausos de la concurrencia.

La part musical confiada á las simpáticas senyoretas Climent y Viver y 'ls senyors Planas, Guarro, Costa, Brossa y Oller, estigué acerta-

díssima obtenint una feliz interpretació totes y cada una de las pessas que s' executaren, algunas de las quals meresqué los honors de la repetició, solicitada ab grans aplausos de la concurrencia que demostrá complacudíssima de l' agradosa festa del «Centre Catalá».

Una de las festas que sobresortí durant los passats dias de *L' Aplech*, fou la que celebrá la *Academia Católica* lo dilluns comensant, á las 6 del matí ab l' acostumada romeria á l' Ermita de la Verge de la Salut, ahont mes de 600 devots reberen la sagrada comunió, que ab una sentida plática feta per lo Rvnt. Dr. Sardá y Salvany demostrant l' importancia del acte y encoratjant á tots á preseverar y aumentar tan piadosa romeria, finalisá ab una salve á la Verge, regresant á Sabadell satisfets tots de tan cristiana com poetica festa.

La segona part del programa de las festas fou lo certamen catequístich celebrat en lo saló d' actes de la Societat á las 9 de la nit, plé completament de distinguida concurrencia lo saló y ocupat l' estrado per los Srs. Rvnt. Rector de S. Feliu y de la Puríssima Concepció, lo Sr. Jutje Municipal, Sr. Actuari, Sr. Registrador de la propietat, lo Rvnt. Conciliari, lo Sr. President de l' Academia, representants de la conferencia de S. Vicens, Centre Catalá y altres distinguidas personalitats y representacions.

Doná comens la vetllada per la conferencia llegida per lo Reverent Dr. Sardá y Salvany, titulada lo *pá de l' ánima* en la cual demostrá ab la lógica tan amena com persuasiva que 'l caracteriza que la práctica de la Doctrina cristiana es lo mellor remey tan per lo pobre com per lo rich pera combatrer lo pavorós problema social; treball que se repartí imprés en forma de folleto y que recomaném á nostres llegidors ab la seguretat de quedar satisfets de lo seu contingut.

Seguidament lo Sr. Fonoll, prefecte de la Catequística llegí una memoria resenyant los treballs fets per la secció, esplicá de la manera que van augmentant los noys que asisteixen á Doctrina, los milés de joguinas repartidas com á premis y finalment doná compte del acort pres per la celebració del present certamen.

Després que los Srs. Plans y Casas executaren algunas composicions musicals en lo piano y armonium de la manera tan magistral com saben fer, comensá lo combat de la Doctrina, per los noys que solicitaren pendre part en lo concurs; tots demostraren sos coneixements per medi de preguntas mutuas y altres fetas per lo jurat compost de los Rvnts. Rectors de S. Feliu y Concepció y del Sr. Mestre d' estudi Sr. Pujadas, los quals després de sentir á los noys, otorgaren los premis establerts, á los que á judici del jurat se feren mereixedors d'ells. Aixís acabaren las festas de l' *Academia* que feren honor á l' *Aplech* de Sabadell y que com de costum satisfieren la concurrencia que assistí á ellas.

Avuy á las 10 del dematí tindrà lloch en lo saló Cruz la reunió pera

establir la bases de la societat filarmonica de concerts que 's projecta fundar en aquesta ciutat.

Oridém l' atenció del senyor Administrador de l' Arrendataria sobres lo cas passat á un amic nostre en la Expendiduría n.º 181 de la Rambla d' aquesta ciutat, que al anar á canviar sellos que había rebut á cambi de metalich li contestaren, que ells ne venian pero que no 'n compravan.

Fora convenient evitar semblants abusos, si es obligació com aixís ho creyem nosaltres d' admetre semblants canvis mediant lo tant per cent de pérdua marcada per la llei.

Las festas passadas del Aplech d' aquesta ciutat atragueren un número, com pochs anys, de forasters que contribuiren áque tots los balls públichs y de societat, teatros, concerts y demás espectacles se vegessin sempre plens de numerosa y escullida concurrencia.

Respecte á la exposició del llibre y del grabat á Catalunya, que 's va á celebrar en l' Ateneu Barcelonés, podém dir que han quedat terminadas ja las instalaciones corresponents á exemplars dels sigles XVI y XVII, las del periodisme y part de las del sigle XIX.

En cumpliment d' un acort de la Assamblea Catalanista reunida á Balaguer los dias 13 y 14 del corrent, s' ha remés als senyors don Hermili d' Oloriz, de Pamplona, senyor President de la Euskal-Erria, de Bilbao y don Alfred Brañas, de Santiago de Galicia, l' següent telégrama:

«L' Assamblea de la *Unió Catalanista* reunida pera discutir las Bases pera la tributació de Catalunya segons los principis regionalistas acordá per aclamació enviar un entusiasta saludo á las regions que lluytan per la reivindicació de sa personalitat política. La unió de las regions es la única solució pera salvar á Espanya.—President, *Guimerá*.—Secretaris, *Durán, Pratdepadua*.»

Aixís mateix s' ha enviat al Excm. senyor don Manuel Durán y Bas, individuo de la Comissió del Senat que ha de dictaminar sobre 'ls projectats tractats de comers altre telégrama concebut en los següents termes:

«L' Assamblea de la *Unió Catalanista* reunida pera aprobar las Bases pera la tributació de Catalunya segons los principis regionalistas aprofita la ocasió d' estar reunits los delegats de totas las comarcas catalanas pera alsar una enérgica protesta contra 'ls projectats tractats de comers que han d' ésser la ruína del país. Catalunya representada per la Assamblea prega á vostè trasmeti la protesta á la Comissió de tractats de comers del Senat.—President, *Guimerá*.—Secretaris, *Durán Pratdepadua*.

Aquest telégrama ha sigut immediatament enviat per lo senyor Durán y Bas al senyor García Barzanallana, President de la Comissió del Senat que ha de donar dictámen sobre 'ls tractats á que 's refereix.

Copiém ab gust del *Eco de Sitges*:

•L' acort que, á proposta de nostre estimat Director, lo regidor senyor don Joseph Soler y Cartró, adoptá l' Ajuntament en sa darrera sessió de que en los actes oficials lluhissen los senyors regidors la Banda en substitució de la Medalla venera, es digne de tot encomi. Ab ell Sitges ha complert la solemne promesa feta en un de sos renombrats Certámens científich-literaris; ha prestat cult á la laudabilíssima corrent que van seguint nostres principals Municipis amants de las patrias tradicions, ha dat mostrars de sa independència municipal; y ha enfortit l' entusiasme per la suspirada regeneració de Catalunya.

La Banda es l' emblema sant de quants aspiran á la prosperitat de la Pátria catalana que si vegé destruhits sos furs y prerrogativas per l' odi d' un Rey enemich com Felip V. sapigue ab las despallas de la roja gramalla dels antichs Concellers creuhar lo cos de sos representants repartint á tiras entre ells aquella mateixa sagrada vestidura dels gloriosos temps de Catalunya.

No es, donchs, estrany que 'ns agradi l' acort de nostre Ajuntament, en lo qual no deu mirarse l' us d' una ó altra insignia, sino lo protesta contra 'ls butxins de Catalunya.»

En nom de aquesta redacció y dels delegats per Sabadell y sa comarca doném las mes corals mercés als nobles fills de Balaguer per la simpática acullida que 'ns dispensaren ab motiu de la Assamblea Catalanista. L' entusiasme que allí 's despertá n' es bona prova de la llayor sembrada que per forsa ha de granar abundosament en terra tan catalana. Aixís ho esperem nosaltres que poguerem convencens personalment durant la curta estada.

En los números successius donarém detallat compte de las impresions allí rebudas aixís com de la defensa de las bases aprobadas, ja que 'l «Centre Catalá» d' aquesta ciutat te projectat donarne una série de conferencias, comensant la primera dintre pochhs dias.

DOCTRINA CATALANISTA

PER
FIDEL CONSTANT

Composta de fórmulas senzillas y fácils de retenir á la memoria pera 'l fi de propaganda patriótica especial á que deu destinarse.

PREU: UN RAL

Se ven en la Imprempta d' aquest periódich.

Imprempta de Pere Tugas, Carrer de Calderon, 36, Teléfono, núm. 186.—SABADELL